Білого гриба запах сниться — тулиш до листя
губи припухлі свої — націловані… Прокидайся!
Небо, всмоктане стромом взору, стискає птицю.
Не відпускає.

Запах один — білого гриба! — сниться — під листям
переховай, хвоєю вкрий і — прокидайся!…
Може, небо, стиснуте звором, видихне птицю.
Може, ще вчасно,